

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 18 februari 1932 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av konventioner om gemensam checklag med mera och antagande av förslag till ny checklag med mera.

Genom en den 11 december 1931 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 3, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, *dels* äskat riksdagens godkännande av vid propositionen fogade, den 19 mars 1931 undertecknade konventioner jämte bilagor, protokoll och slutakt, nämligen konvention om gemensam checklag, konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område och konvention rörande stämpel å checkar, förstnämnda konvention med de i statsrådsprotokollet den 11 december 1931 angivna förbehåll, *dels ock* föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till checklag, lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen, lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål och lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingsammansåttnaden för handläggning av vissa mål och ärenden.

Konventionstexterna, vilka äro avfattade på franska och engelska språken, hava nedan intagits i den vid propositionen fogade svenska översättningen, därvid utskottet i fråga om originaltexterna får hänvisa till propositionen. Lagförslagen hava den lydelse, som nedan omförmäles.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för konventionerna och lagförslagen, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas i det följande, hänvisa till de protokoll, som bilagts propositionen.

Den gällande svenska checklagen av den 24 mars 1898 är byggd på 1880 års växellag och har liksom denna tillkommit under samarbete med de skandinaviska grannländerna.

De skandinaviska checklagarna.

Vid de åren 1910 och 1912 i Haag hållna växelrättskonferenserna berördes även frågan om en gemensam checklagstiftning. När sedermera efter världskrigets slut det internationella arbetet på växelrättens område återupptogs under Nationernas förbunds ledning, utsträcktes det jämväl till checkrätten.

Haag-konferenserna och Genève-konferensen.

Den internationella konferens, som för behandling av växel- och checkrätten år 1930 sammanträdde i Genève, uppsköt sistnämnda del av sitt arbetsprogram till en senare session, som ägde rum under år 1931. I denna deltog ombud för 30 stater, varjämte för regeringen i Nordamerikas Förenta Stater tillstädeskom en observatör. Sverige företrädde av dåvarande presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, lagberedningens dåvarande ordförande, numera presidenten B. Ekeberg och direktören i Svenska Bankföreningen f. d. häradshövdingen K. Dahlberg. I den vid konferensen utsedda redaktionskommittén insattes presidenten Ekeberg, som jämväl utsågs till en av kommitténs rapportörer.

Konferensens arbeten ledde till undertecknandet av de tre nu föreliggande konventionerna, konventionen om gemensam checklag, konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område och konventionen rörande stämpel å checkar, jämte protokoll och slutakt.

Konventionerna undertecknades av följande 26 stater, nämligen Tyskland, Österrike, Belgien, Danmark, Danzig, Ecuador, Spanien, Finland, Frankrike, Grekland, Ungern, Italien, Japan, Luxemburg, Mexico, Monaco, Norge, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakien, Turkiet och Jugoslavien. Konventionen rörande stämpel å checkar undertecknades dessutom av Storbritannien.

De nordiska staternas ombud stodo, liksom i fråga om arbetena rörande växelrätten, i oavbrutet samarbete och funno sig i de flesta fall kunna intaga samma ställning till de föreliggande spörsmålen.

Konventionerna.

Konventionerna överensstämma till uppställning och innehåll nära med de å 1930 års Genève-konferens undertecknade växelrättsliga konventionerna.

Vad särskilt beträffar *konventionen om gemensam checklag*, innebär denna förpliktelse för signatärstaterna att var för sig införa — antingen i någondera av de ursprungliga konventionstexterna (fransk eller engelsk) eller på det eller de egna språken — den å konferensen antagna gemensamma checklagen, vilken utgör bilaga I till konventionen. I åtskilliga fall skola emellertid de särskilda staterna äga frångå den gemensamma lagen. Dessa undantagsfall — till antalet väsentligen överstigande de häremot svarande fall, som åsyftas i växellagskonventionen — hava upptagits i en vid konventionen fogad bilaga II.

I allmänhet skola avvikelserna angivas redan vid ratifikationen. I några fall äga emellertid signatärstaterna även efter ratifikationen frångå lagen, dock först sedan viss angiven tid förflutit efter det den tillämnade avvikelsen anmäls hos Nationernas förbund. I ett par fall — nämligen när det gäller lagens bestämmelser om effektiv betalning i främmande mynt och tid för checks betalning eller för väckande av återgångskrav — har det till och med medgivits signatärstat att i trängande fall omedelbart, efter anmälan, vidtaga avvikelse från lagen.

Bortsett från förenämnda avvikelser från den gemensamma texten omnämnas i konventionens bilaga II olikheter, som äro att motse i följd därav, att åt-

skilliga spörsmål avsiktligt förbigåtts i den gemensamma checklagen och alltså, utan hinder av konventionen, kunna av varje signatärstat regleras efter gottfinnande. Viktigast bland hithörande spörsmål äro de, som gälla det bakom checken liggande rättsförhållandet (checkinnehavarens rätt till 'täckningen' eller till utbekommande av obehörig vinst, som kan för checkgäldenär uppstå vid checkrättens upphörande).

Utanför den gemensamma lagstiftningens område falla även vissa till checkrätten hörande frågor, som ej uttryckligen blivt i bilaga II undantagna, framför allt frågorna om förfarandet vid protest och om rättegång i checkmål.

Ratifikation av konventionen skall äga rum före den 1 september 1933. Konventionens ikraftträdande är beroende av att den ratificeras av minst sju stater och bland dem tre, som äro ständiga medlemmar av Nationernas förbunds råd.

Först när två år förflutit från det konventionen trätt i kraft beträffande en viss signatärstat, kan i allmänhet uppsägning från denna stats sida ifrågakomma. I trängande fall kan dock uppsägning äga rum även tidigare.

Konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område meddelar, såsom dess rubrik ger vid handen, vissa regler för bestämmande av vilken lag i internationella förhållanden skall äga tillämpning å checkar.

Vad slutligen angår *konventionen rörande stämpel å checkar*, åsyftar den avskaffande av den i England och åtskilliga andra länder gällande regeln om ogiltighet av check, som ej är belagd med stadgad stämpel.

I fråga om ratifikation, ikraftträdande och uppsägning innehålla de båda sist nämnda konventionerna enahanda bestämmelser som konventionen om gemensam checklag; dock sakna de motsvarighet till huvudkonventionens bestämmelse om rätt att i trängande fall verkställa uppsägning utan iakttagande av den vanliga uppsägningstiden.

Förslagen till checklag och lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen hava utarbetats av Sveriges delegerade vid Genève-konferensen i egen-
skap av särskilt tillkallade sakkunniga.

Förslagens utarbetande har föregåtts av överläggningar mellan de sakkunniga samt representanter för bankväsendet och näringslivet och ombud för de nordiska grannländerna. Det nordiska samarbetet har lett till vittgående överensstämmelse mellan de nordiska checklagsförslagen. Sålunda har full enighet uppnåtts i fråga om de nordiska staternas ställning till de punkter, i vilka enligt checklagskonventionens bilaga II avvikelser från den i Genève antagna texten kan äga rum, och så gott som fullständig enighet även beträffande de spörsmål inom den materiella checkrättens område, som sagda text lämnar öppna. Beträffande de internationellt-privaträttsliga reglerna har man enats om att inarbeta dem i själva checklagen, därvid de funnits böra gälla i förhållande till främmande rätt över huvud och icke allenast i förhållande till rätten i de stater, som ansluta sig till konventionen om lagkonflikter. Även i fråga om förfarandet vid checkprotest och rättegång i checkmål har ett visst närmande mellan de fyra ländernas lagstiftning ägt rum.

Förslagen till checklag och lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § S. L.

I språkligt hänseende står det svenska förslaget så nära de tre övriga, som omständigheterna medgivit.

Rörande *checklagsförslagets* innehåll får utskottet framhålla följande huvudpunkter.

Förslagets elva första kapitel utgöra en översättning av den i checklagskonventionens bilaga I upptagna gemensamma checklagen med de sakliga avvikelser, som betingas därav, att vissa av de i konventionens bilaga II medgivna förbehållen begagnats.

Rörande den utsträckning, i vilken checklagskonventionens bilaga II kommit till användning, innehåller statsrådsprotokollet den 11 december 1931 följande:

Med stöd av checklagskonventionens bilaga II art. 4 har i checklagsförslagets 3 § förklarats, att check, som dragits på annan än bank, ej skall gälla såsom check. I samband härmed har Genève-textens art. 3 uppdelats i två paragrafer, 3 och 4 §§, samt art. 4 inarbetats i 25 §, andra stycket.

I förslagets 25 § hava, med tillämpning av bilaga II art. 6, införts bestämmelser rörande bekräftande av check. I syfte att i fortsättningen vinna överensstämmelse med Genève-textens artikelnumrering hava i förslagets 26 § sammanförts den gemensamma lagens art. 25 och 26.

Med stöd av bilaga II art. 9 har vidare i förslagets 6 § rätten att draga checkar mellan olika kontor tillhörande samma bank begränsats därhän, att den skall gälla endast checkar, som ej äro betalbara till innehavaren.

Vid bestämmande av tiden för checks uppvisande till betalning har man begagnat sig av den rätt till avvikelse från den gemensamma texten, som följer av bilaga II art. 14, genom att i 29 § uppställa allenast två uppvisningstider, en å tjugu dagar för alla checkar med undantag av dem, som äro utställda i ett utom Europa beläget land, som ej gränsar till Medelhavet, och en å sjuttio dagar för övriga checkar.

Med stöd av bilaga II art. 16 har i 32 § medgivits rätt att återkalla check ej blott efter utan även före uppvisningstidens utgång.

De i den gemensamma lagens art. 39 upptagna bestämmelserna om checkar till avräkning hava, jämlikt bilaga II art. 18, utbyts mot en föreskrift, enligt vilken bestämmelserna om korsade checkar skola äga tillämpning å utrikes utställda avräkningscheckar.

I 57 § har, med stöd av bilaga II art. 25, upptagits bestämmelsen i gällande checklags 12 § om utgivande av obehörig vinst. I samband härmed hava den gemensamma lagens art. 56 och 57 sammanslagits till en paragraf, 56 §.

På sätt i bilaga II art. 26 förutsatts, hava i 53 § angivits de omständigheter, som enligt svensk rätt skola medföra, att preskription av checkfordran avbrytes eller under viss tid icke löper. Denna paragraf överensstämmer med växelagsförslagets 71 §.

I 54 § hava slutligen, med tillämpning av bilaga II art. 29, meddelats bestämmelser angående vad som, för tillämpning av den nya checklagen, skall förstås med bank och angående bolag eller andra inrättningar, som skola likställas med bank. —

I förslagets tolfte kapitel hava upptagits bestämmelserna i konventionen om lagkonflikter art. 2—8, varjämte från gällande växellags promulgationsföreläggning § 5 mom. 8 upptagits bestämmelsen i 65 §.

Förslagets slutkapitel innehåller bestämmelser om protest och om rättgång i checkmål.

Vid en jämförelse med vår gällande checklag framträder till en början den olikheten, att den föreslagna checklagen erhållit formen av en fullständig lag, medan den gällande lagen till stor del är byggd på hänvisningar till växelagen.

De talrika beröringspunkterna mellan checkrätt och växelrätt hava beaktats på det sätt, att växellagsförslagets tillämpliga bestämmelser direkt inarbetats i checklagsförslaget. Å andra sidan har motsättningen mellan checken såsom betalningsmedel och växeln såsom kreditmedel skarpare framhävts.

Stärkandet av förtroendet för checken såsom betalningsmedel har varit en av förslagets huvuduppgifter.

Av grundläggande betydelse är i detta hänseende föreskriften i checklagsförslagets 4 §, enligt vilken utställare av check skall hos trassaten äga ett mot checksumman svarande tillgodohavande, varöver han äger förfoga medelst check. Utställande av check utan sådan täckning skall enligt förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen under vissa förutsättningar kunna bestraffas.

Till skydd mot obehörig återkallelse av check och obehörigt förfogande över täckningen hava likaledes straffbestämmelser upptagits i sistnämnda lagförslag.

I syfte att förhindra att check utställas å annan än den, som äger likvida medel i sådan utsträckning, att han kan omedelbart vid uppvisandet infria å honom dragna checkar, har i checklagsförslagets 3 § upptagits bestämmelse av innehåll att check ej må dragas å annan än bank. Med bank förstås enligt 54 §, förutom envar, som äger driva bankrörelse, jämväl bolag eller annan inrättning, som enligt Kungl. Maj:ts särskilda medgivande må tillhandagå med hållande av checkräkning.

För att öka checkens användbarhet har man vidare i så måtto frångått principen att check icke må accepteras, som enligt checklagsförslagets 25 § trassatbanken äger åtaga sig en till uppvisningstiden begränsad ansvarighet för checkens infriande. Såsom ett sådant betalningsåtagande skall anses varje å checken tecknad och av trassatbanken underskriven påskrift, som giver anledning till antagande, att checken kommer att av banken infrias, så ock bankens blotta firmateckning, därest den anbragts å checkens framsida.

Bland viktigare nyheter må i övrigt framhållas, att gällande bestämmelser om korsning av check omarbetats i syfte att göra korsningsmetoden mera begriplig för allmänheten och bättre än nu ägnad att förhindra checks utnyttjande av obehörig person.

Förslagen hava tillstyrkts av lagrådet, vars yttrande i övrigt föranlett vissa smärre ändringar.

Förslagen till lagar angående ändrad lydelse av 1905 och 1918 års lagar. Förslagen till lagar angående ändrad lydelse av 1905 och 1918 års lagar. Förslagen till lagar angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål och av 1 § lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden hava tillkommit i anledning av anmärkningar av lagrådet och innehålla vissa ändringar av redaktionell natur.

Utskottet. Samma skäl, som av utskottet anförts till förmån för ett godkännande av de växelrättsliga konventionerna, tala enligt utskottets mening för att jämväl de checkrättsliga konventionerna böra av riksdagen godkännas. Även om beträffande checkkrätten enighet vid Genève-konferensen icke kunnat uppnås i samma utsträckning som i fråga om växelrätten, synas dock betydande praktiska fördelar stå att vinna jämväl inom ramen av de föreliggande konventionerna.

Vad härefter angår förslaget till checklag, synes detta vid jämförelse med gällande rätt innebära avsevärda förbättringar. I sådant hänseende förtjänar till en början framhållas, hurusom de i 1898 års checklag förekommande talrika hänvisningarna till växellagen ersatts med fullständiga lagbestämmelser. Viktiga spörsmål, som i gällande lagstiftning lämnats öppna, hava vidare i förslaget blivit uttryckligen reglerade, såsom frågorna om checkens täckning och om rätten att återkalla check. Till skydd för checkrörelsen har slutligen föreslagits införandet i strafflagen av bestämmelser om ansvar för den, som till annans förfång utställer check utan täckning eller utan skälig anledning återkallar check eller förfogar över täckningen.

För checkrörelsens utveckling är ett stärkande av förtroendet för checken såsom betalningsmedel av grundläggande betydelse. Ur denna synpunkt framstår det såsom angeläget, att missbruk av checkinstitutet allvarligt beivras. Härvid torde man icke kunna stanna vid att med straff belägga allenast uppsåtliga kränkningar av checkinnehavarens rätt. Såsom departementschefen framhållit, innebära nämligen de lättsinniga checktransaktionerna en sådan fara för checkrörelsens sunda utveckling, att en straffpåföljd måste anses väl motiverad. Uppställer man, i likhet med förslaget, såsom förutsättning för straffbarhet, att verkligt förfång inträtt, synes en kriminalisering på detta område icke böra möta betänkligheter.

Beträffande straffbestämmelsernas närmare utformning kunna emellertid delade meningar råda.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle checkförbrytelse behandlas i strafflagens 22 kapitel såsom en form av oredlighet. Då det emellertid syntes utskottet mindre tilltalande att stämpla alla former av vårdslöst förfarande såsom oredlighet, har utskottet funnit bestämmelserna om checkförbrytelser lämpligen böra överföras från strafflagen till checklagen. I utskottets förslag hava de upptagits i en ny paragraf, 74 §, under kapitelrubriken »Straffbestämmelser», varjämte i 75 § upptagits bestämmelser om bötesförvandling m. m. I samband härmed hava vissa redaktionella ändringar föreslagits i 4 och 32 §§.

Vidare hava vissa betänkligheter gjort sig gällande emot att under en ge-

mensam strafflatitud sammanföra såväl det uppsåtliga brottet som det vårdslösa förfarandet. Föreligger allenast vårdslöshet, bör enligt utskottets mening strängare straff än böter i regel icke ifrågakomma. Emellertid står det vårdslösa förfarandet i dess svåraste former det uppsåtliga brottet synnerligen nära. Vidare måste man räkna med att i icke ringa utsträckning bevissvårigheter komma att leda till att ett brott, som i verkligheten är uppsåtligt, endast kan bestraffas såsom vårdslöshet. Att undantagslöst belägga det vårdslösa förfarandet med blott böter, skulle därför enligt utskottets mening vara mindre välbetänkt. Utskottet har därför föreslagit, att i fall, då omständigheterna äro synnerligen försvårande, även det vårdslösa förfarandet skall kunna bestraffas med ett kortare fängelsestraff.

Beträffande det uppsåtliga brottet har i detta sammanhang straffmaximum ansetts skäligen kunna nedsättas från fängelse i två år till fängelse i ett år. I fråga om det vårdslösa förfarandet har maximum för fängelsestraffet föreslagits till sex månader.

Då förevarande straffbestämmelser avse att skydda ett allmänt intresse, nämligen förtroendet för checkrörelsen, hava brotten såväl i Kungl. Maj:ts som i utskottets förslag lagts under allmänt åtal. Härtill hava viktiga praktiska skäl medverkat. Gränsen mellan bedrägeribrottet och den uppsåtliga checkförbrytelsen, å ena sidan, och mellan sistnämnda förbrytelse och det vårdslösa förfarandet, å den andra, är flytande. Uppställer man olika åtalsregler för olika fall, ligger därför den faran nära, att ett åtal, som på goda grunder anställts för ett svårare brott, måste, då bevisningen i denna del icke visar sig vara tillräcklig, av domstolen helt avvisas, oaktat uppenbarligen åtminstone en ringare förbrytelse föreligger, beträffande vilken emellertid åklagaren saknar åtalsrätt. Härtill kommer, att den, som har de största möjligheterna att bedöma det sätt, varpå en kontoinnehavare sköter sin checkräkning, nämligen trassatbanken, icke vid checkförbrytelser är behörig målsägande och följaktligen, om checkförbrytelserna göras till målsägande- eller angivelsebrott, saknar möjlighet att åtala brottet eller angiva det till åtal.

Beträffande tidpunkten för de föreslagna lagarnas ikraftträdande finner slutligen utskottet, i likhet med departementschefen, det nära sambandet mellan växelrätt och checkrätt kräva, att förslaget till checklag med följdförfattningar upphöjes till lag samtidigt med förslaget till växellag, även om vid den ifrågavarande tidpunkten de checkrättsliga konventionerna icke skulle hava trätt i kraft.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen, med bifall till propositionen, måtte godkänna nedan intagna konventioner jämte bilagor, protokoll och slutakt, nämligen konvention om gemensam checklag, konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område och konvention rörande stämpel å checkar, förstnämnda konvention med de i statsrådsprotokollet den 11 december 1931 angivna förbehåll:

(Svensk översättning.)

Konvention
om gemensam checklag
(med protokoll och bilagor).

som finna önskvärt att förebygga de svårigheter, som följa av skiljaktigheter i lagstiftningen mellan de länder, i vilka checkar äro i omlopp, och att därigenom åstadkomma ökad säkerhet och snabbhet i de internationella handelsförbindelserna, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava meddelat varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

De höga kontraherande parterna förbinda sig att envar på sitt område införa, antingen i endera av originaltexterna eller på sitt eller sina egna språk, den gemensamma lag, som innefattas i bilaga I till denna konvention.

Denna förpliktelse kan förknippas med de förbehåll, som en part kan komma att tillkännagiva vid tidpunkten för sin ratifikation eller anslutning. Sådana förbehåll måste väljas bland dem, som omnämnas i bilaga II till denna konvention.

De förbehåll, som avses i art. 9, 22, 27 och 30 av bilagan II, kunna dock göras även efter ratifikation eller anslutning, under förutsättning att de tillkännagivas för Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att ofördörligen meddela förbehållen i deras ordagranna lydelse åt de förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, som ratificerat förevarande konvention eller anslutit sig till denna. Sålunda tillkomna förbehåll medföra ej verkan förr än på nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit förenämnda tillkännagivande.

I trängande fall kan envar av de höga kontraherande parterna efter ratifikation eller anslutning göra bruk av förbehåll, som avses i art. 17 eller 28 av Bilagan II. I sådant fall bör denna part utan dröjsmål avlåta tillkännagivande om förbehållet direkt till envar annan av de kontraherande parterna och till Nationernas förbunds generalsekreterare. Verkan av dylikt tillkännagivande inträder två dagar efter dess mottagande av de höga kontraherande parterna.

Artikel II.

Den gemensamma lagen skall icke inom området för någon av de höga kontraherande parterna äga tillämpning å checkar, som tillkommit, innan förevarande konvention trätt i kraft.

Artikel III.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Artikel IV.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat konventionen eller anslutit sig till densamma.

Artikel V.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla dem, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel VI.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädare i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. IV och V, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel VII.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. VI avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel VIII.

Bortsett från trängande fall kan denna konvention ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla övriga höga kontraherande parter.

I trängande fall har den höga kontraherande part, som företager uppsägning, att utan dröjsmål avlåta tillkännagivande därom omedelbart till envar annan av de höga kontraherande parterna. Verkan av sådan uppsägning inträder två dagar efter det dessa höga kontraherande parter mottagit tillkännagivandet. Den höga kontraherande part, som uppsäger under dylika omständigheter, skall ävenledes underrätta Nationernas förbunds generalsekreterare om sitt beslut.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel IX.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, mellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel X.

De höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Likaledes äga de höga kontraherande parterna, i enlighet med vad i art. VIII stadgas, uppsäga konventionen i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden.

Artikel XI.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett^o enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

Bil. I.**Gemensam checklag.****Kap. I. — Om utställande av check och om checkens form.****Artikel 1.**

Check skall innehålla:

- 1) benämningen check, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;
- 2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp;
- 3) namnet å den, som skall infria checken (trassat);
- 4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;
- 5) uppgift å dag och ort för checkens utställande;
- 6) underskrift av den, som utställer checken (trassent).

Artikel 2.

Handling, vari saknas något av vad check skall enligt art. 1 innehålla, gälle ej såsom check, där ej annat följer av vad nedan i denna artikel sägs.

Såsom checks betalningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, som är utsatt vid trassatens namn. Äro flera orter utsatta vid trassatens namn, vare checken betalbar å den ort, som är först utsatt.

Saknas ortsuppgift, som nu är sagd, och är betalningsorten ej heller angiven på annat sätt, vare checken betalbar å den ort, där trassaten har sitt huvudkontor.

Check, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

Artikel 3.

Check skall dragas på en bank, där utställaren har ett tillgodohavande, varöver han, enligt uttrycklig eller tyst överenskommelse, äger förfoga medelst check. Åsidosättande av dessa bestämmelser medför likväl icke handlingens ogiltighet såsom check.

Artikel 4.

Check må icke accepteras. Tecknas accept å check, vare sådan anteckning ogill.

Artikel 5.

Check må lyda på betalning:
till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den är »till order»;
till viss man, med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck;

till innehavaren.

Är check ställd till viss man med tillägg av orden »eller till innehavaren» eller motsvarande uttryck, gälle den såsom betalbar till innehavaren.

Check, som icke angiver, till vem betalningen skall ske, vare betalbar till innehavaren.

Artikel 6.

Check må lyda å utställarens egen order.

Check må dragas för tredje mans räkning.

Check må ej dragas på utställaren själv, med mindre fråga är om en check, som drages mellan skilda kontor, tillhörande samma utställare.

Artikel 7.

Innehåller check bestämmelse om ränta, vare den bestämmelse ogill.

Artikel 8.

Check kan lyda på betalning hos tredje man, vare sig å den ort, där trassaten driver sin rörelse, eller å annan ort, förutsatt att denne tredje man är en bank.

Artikel 9.

Är checksumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är checksumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, checken endast för den minsta summan.

Artikel 10.

Finnes underskrift å check vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå checkförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga checkgäldenärer likväl för sina förbindelser.

Artikel 11.

Har någon tecknat sitt namn å check såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för checkförbindelsen men njute, där han infriar checken, samma rätt, som skulle tillkommit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin behörighet.

Artikel 12.

Utställare svare för checkens betalning. Har han gjort förbehåll om att vara fri från dylik ansvarighet, vare det förbehåll utan verkan.

Artikel 13.

Har check, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot checkinnehavaren, med mindre han vid checkens förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Kap. II. — Om överlåtelse av check.

Artikel 14.

Check, som är ställd till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den gäller »till order», må överlätas genom indossament.

Check, som är ställd till viss man med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må ej överlätas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Check må överlätas även till utställaren eller annan checkgäldenär. Dessa personer äga ånyo överlåta checken.

Artikel 15.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

Överlåtelse, som avser en del av checksumman, vare ogill.

Överlåtelse, som tecknas av trassaten, vare jämväl ogill.

Överlåtelse till innehavaren gälle såsom överlåtelse in blanco.

Överlåtelse till trassaten gälle blott såsom kvitto, utan så är att trassaten har flera kontor och överlåtelsen skett till annat kontor än det, å vilket checken dragits.

Artikel 16.

Överlåtelse skall tecknas å själva checken eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem checken överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelsen, för att gälla, vara tecknad å checkens baksida eller på vidhäftat blad.

Artikel 17.

Genom överlåtelse varda alla av checken härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge checkinnehavaren:

- 1) ifylla den med sitt eller annans namn;
- 2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person;
- 3) överlåta checken till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

Artikel 18.

Den, som å check tecknat överlåtelse, vare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, ansvarig för checkens betalning.

Han äge förbjuda, att checken ånyo överlåtes; gör han det, vare han fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

Artikel 19.

Har någon i händer en check, som är avsedd att överlåtas genom indossament, skall han anses som rätt innehavare av checken, så framt han styrker sin rätt till denna genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som under tecknat den senare, anses hava förvärvat checken genom överlåtelser in blanco.

Artikel 20.

Har indossament tecknats å check, som lyder på betalning till innehavaren, svare den, som tecknat indossamentet, enligt reglerna om återgångstalan, men överlåtelsern förvandlar icke checken till en check betalbar till viss man eller order.

Artikel 21.

Har check för någon förkommit, på vad sätt det vara må, vare den, som fått checken i händer — evad handlingen är ställd till innehavaren eller den är avsedd att överlåtas genom indossament och innehavaren styrker sin rätt på sätt i art. 19 sägs — ej pliktig att lämna checken ifrån sig, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Artikel 22.

Den, mot vilken talan på grund av check göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda förhållande till utställaren eller till föregående checkinnehavare, med mindre innehavaren vid checkens förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

Artikel 23.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso», »till procura» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsern endast innefattar ett uppdrag, äge innehavaren av checken att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny prokuraöverlåtelse.

Checkgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot checkinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtare.

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtare dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

Artikel 24.

Överlåtelse, som tecknas efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller efter utgången av den för checkens uppvisande till betalning bestämda tid, äge ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å checken överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, så framt ej annat styrkes, anses hava tillkommit, innan protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller tiden för checkens uppvisande gått till ända.

Kap. III. — Om checkborgen.*Artikel 25.*

För betalning av checksumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst checkborgen.

Sådan borgen må lämnas såväl av checkgäldenär som av tredje man, dock icke av trassaten.

Artikel 26.

Checkborgen skall tecknas å checken eller ett därvid häftat blad.

Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen.

Checkborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å checkens framsida, dock icke av utställaren.

Checkborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift härom skall den anses ingången för utställaren.

Artikel 27.

Den, som tecknat checkborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har checkborgesman infriat check, inträde han i den rätt checken medför mot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av checken äro ansvariga i förhållande till denne.

Kap. IV. — Om uppvisande och betalning av check.*Artikel 28.*

Check vare betalbar vid uppvisandet. Varje häremot stridande bestämmelse är ogill.

Check, som uppvisas till betalning före den dag, då den angives vara utställd, vare betalbar å uppvisningsdagen.

Artikel 29.

Check, som är utställd och betalbar i samma land, skall uppvisas till betalning inom åtta dagar.

Check, som är utställd i annat land än det, där den är betalbar, skall uppvisas till betalning inom tjugu dagar eller inom sjuttio dagar, allteftersom orten för utställandet och betalningsorten äro belägna i samma världsdel eller icke.

Check, som är utställd i Europa och betalbar i ett land, som gränsar till Medelhavet, eller omvänt, anses i detta sammanhang utställd och betalbar i samma världsdel.

Tid, som i denna artikel sägs, skall räknas från den dag, som i checken är angiven såsom utställningsdag.

Artikel 30.

Har check dragits mellan två orter med olika tidsräkning, skall vid uppvisningstidens bestämmande checken anses utställd den dag, som enligt betalningsortens tidsräkning motsvarar utställningsdagen.

Artikel 31.

Inlämnas check å avräkningskontor, gälle det såsom uppvisande till betalning.

Artikel 32.

Återkallelse av check medför verkan först efter uppvisningstidens utgång. Varder check ej återkallad, må den av trassaten infrias även efter uppvisningstidens utgång.

Artikel 33.

Dör utställaren, eller förlorar han förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, inverkar detta ej å checkens giltighet.

Artikel 34.

Då check infrias, varde, där trassaten det äskar, checken utlämnad till trassaten med därå av innehavaren tecknat kvitto.

Checkinnehavare må ej vägra att mottaga betalning, som täcker allenast en del av checksumman.

Sker sådan betalning, skall, om trassaten det begär, anteckning därom göras å checken och särskilt kvitto honom lämnas.

Artikel 35.

Vid infriande av check, som är avsedd att överlätas genom indossament, vare trassaten pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

Artikel 36.

Är check ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må, intill uppvisningstidens utgång, betalning i stället erläggas i landets

mynt efter värdet å betalningsdagen. Erläggjes ej betalning vid checkens uppvisande, äge innehavaren kräva, att den erläggjes i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter uppvisningsdagens eller efter betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att checksumman skall beräknas efter en i checken angiven kurs.

Förestående regler äge ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är checksumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där checken utställts, och det, där den skall betalas, skall det å betalningsorten gällande myntslag antagas vara avsett.

Kap. V. — Om korsad check och check till avräkning.

Artikel 37.

Utställare eller innehavare av check må korsa densamma med den verkan, som sägs i nästföljande artikel.

Korsning verkställes genom anbringande av två jämnlöpande streck å checkens framsida. Korsningen kan vara allmän eller särskild.

Korsningen är allmän, då den består av allenast de två strecken, eller då mellan dessa ordet »bank» eller motsvarande uttryck anbragts; den är särskild, då namnet å en bank utsatts mellan strecken.

Allmän korsning må ändras till särskild korsning men särskild korsning icke till allmän.

Utstrykes korsningen eller namnet å banken, vare det ogillt.

Artikel 38.

Check med allmän korsning må trassaten betala allenast till bank eller till kund hos trassaten.

Check med särskild korsning må trassaten betala allenast till den namngivna banken eller, om denna är trassaten själv, till en av sina kunder. Den namngivna banken må dock inkassera checken genom en annan bank.

Bank må endast av kund eller av annan bank förvärva korsad check och må ej för andra än de nu nämnda inkassera sådan check.

Check med flera särskilda korsningar må ej av trassaten infrias, med mindre fråga är om två korsningar och den ena avser inkassering genom ett avräkningskontor.

Trassat eller annan bank, som åsidosätter vad i denna artikel är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Artikel 39.

Utställare eller innehavare av check må förbjuda, att checken betalas kontant, genom att tvärs över checkens framsida teckna orden »till avräkning» eller motsvarande uttryck.

Där så skett, må checken icke av trassaten inlösas i annan form än genom gottskrivning (avräkning, överföring eller kvittning). Gottskrivning gälle såsom betalning.

Utstrykes anteckningen »till avräkning», vare det ogillt.

Trassat, som åsidosätter vad i denna artikel är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Kap. VI. — Om återgångstalan för bristande betalning.

Artikel 40.

Varder check, som i rätt tid uppvisats, ej infriad, äge innehavaren väcka återgångskrav mot överlätare, utställaren och andra checkgäldenärer, sedan betalningens uteblivande styrkts:

- 1) genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest);
- 2) genom en av trassaten å checken tecknad, daterad förklaring, vari dagen för uppvisandet anges;
- 3) genom en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring, som utvisar, att checken dit inlämnats i rätt tid men icke infriats.

Artikel 41.

Protest eller därmed likställt bestyrkande skall verkställas före uppvisningstidens utgång.

Om uppvisandet ägt rum å uppvisningstidens sista dag, må protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum påföljande söckendag.

Artikel 42.

Har betalning uteblivit, åligger det checkinnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å checken, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest eller därmed likställt bestyrkande ägde rum eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlätare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å checken, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare, till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits checkgäldenär, skall inom samma tid underrättelse lämnas den, som må hava för honom ingått checkborgen.

I händelse överlätare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlätare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av checken.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Försummelse att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medföre ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till checksumman.

Artikel 43.

Utställare, överlåtare eller checkborgesman äge, genom att å checken insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga checkinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa checken inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i art. 42 sägs. Den, som mot checkinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla checkgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av checkborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit verkställa protest eller därmed likställt bestyrkande, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller checkborgesman, må, där protest eller därmed likställt bestyrkande ändock ägt rum, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje checkgäldenär.

Artikel 44.

Checkgäldenärer vare i förhållande till innehavaren ansvariga, en för alla och alla för en.

Checkinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot envar för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje checkgäldenär, som infriat checken.

Har talan anhängiggjorts mot en av checkgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan checkgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

Artikel 45.

Checkinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

- 1) den ej erlagda checksumman;
- 2) ränta efter sex för hundra om året från uppvisningsdagen;
- 3) ersättning för kostnader för protest eller därmed likställt bestyrkande, utgifter för lämnade underrättelser ävensom andra kostnader.

Artikel 46.

Den, som inlöst check, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för checken, bekomma:

- 1) hela det belopp han själv betalt;
- 2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen;
- 3) ersättning för egna utgifter.

Artikel 47.

Varje checkgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma checken jämte protesten eller det därmed likställda bestyrkandet och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst checken, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelse.

Artikel 48.

Kan uppvisande av check eller ock protest eller därmed likställt bestyrkande färdats i en stat, vilken som helst, eller annan händelse av högre hand), varde ej inom behörig tid äga rum på grund av oöverstigligt hinder (lagbud, som uttiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Innehavaren av checken vare pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å checken, samt att om denna underrättelse göra anteckning å checken eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i art. 42 tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa checken till betalning samt, om så erfordras, upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Fortfar hindret längre än femton dagar efter den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å checken, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest eller därmed likställt bestyrkande föregått.

Händelse, som berör allenast checkinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit checkens uppvisande eller föranstaltande av protest eller därmed likställt bestyrkande, skall ej anses såsom hinder, varom i denna artikel sägs.

Kap. VII. — Om duplett av check.*Artikel 49.*

Check, som icke är ställd till innehavaren, och vilken är betalbar i annat land än det, där den är utställd, eller i en transocean del av utställningslandet, eller omvänt, eller ock utställd och betalbar i samma eller olika transocean delar av samma land, må utfärdas i flera lika lydande exemplar. Utfärdas check i flera exemplar, skall varje exemplar innehålla nummerbeteckning i själva

texten; äro ej exemplaren sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig check.

Artikel 50.

Infriande av ett checkexemplar medföre frihet från vidare betalningsskyldighet för checken, ändå att förbehåll ej träffats, att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa.

Överlåtare, som till olika personer överlätit exemplar av checken, så ock annan, som senare överlätit checkexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

Kap. VIII. — Om ändringar i check.

Artikel 51.

Har check undergått ändring i texten, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å checken, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å checken, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

Kap. IX. — Om checks preskription.

Artikel 52.

Återgångsfordran, som tillkommer checkinnehavare mot överlåtare, utställaren och övriga checkgäldenärer, preskriberas sex månader från utgången av uppvisningstiden.

Återgångsfordran, som tillkommer en checkgäldenär mot en annan, preskriberas sex månader från den dag, då den förstnämnde själv inlöste checken eller talan mot honom anhängiggjordes.

Artikel 53.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits.

Kap. X. — Allmänna bestämmelser.

Artikel 54.

Med »bank» förstås i denna lag jämväl de personer och inrättningar, som genom lag likställts med bank.

Artikel 55.

Check må uppvisas till betalning och protesteras allenast å söckendag.

Då den sista dagen av stadgad tid för vidtagande av åtgärd beträffande check, särskilt dennas uppvisande till betalning eller verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, är allmän helgdag, varde tiden utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräkning skola mellanliggande helgdagar medräknas.

Artikel 56.

Vid beräkning av tid, inom vilken enligt denna lag åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Artikel 57.

Uppskovsdagar äge ej rum enligt denna lag och må ej heller av domstol medgivas.

Bil. II.

Artikel 1.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att den i art. 1 n:o 1 av den gemensamma checklagen omförmälda skyldigheten att i checkar, som utställas å dess område, intaga benämningen »check» och den i n:o 5 av samma artikel föreskrivna skyldigheten att angiva orten för checkens utställande icke skola inträda förr än sex månader förflutit efter ikraftträdandet av denna konvention.

Artikel 2.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, så vitt angår checkförbindelser, som ingås på dess område, bestämma, på vad sätt gäldenärens underskrift må kunna ersättas av annat förfarande, varvid emellertid gäldenärens avsikt bör av offentlig myndighet vitsordas genom intyg å checken.

Artikel 3.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 2 tredje stycket i den gemensamma checklagen, föreskriva, att check, som icke anger betalningsorten, skall anses betalbar å den ort, där den utställts.

Artikel 4.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å dess område, föreskriva, att check, som är dragen å annan än bank eller person eller inrättning, som i lag likställes med bank, icke skall gälla som check.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig likaledes rätt att i sin inre lagstiftning införa den gemensamma checklagens art. 3 i den form och avfattning, som bäst överensstämmer med det bruk, som göres av bestämmelserna i första stycket av förevarande artikel.

Artikel 5.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma, vid vilken tidpunkt utställaren bör hava medel tillgängliga hos trassaten.

Artikel 6.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger medgiva, att trassat förser checken med påteckning om certifikation, konfirmation, visering eller annan förklaring av motsvarande innebörd, förutsatt att påteckningen icke erhåller verkan såsom accept, samt att bestämma de rättsverkningar, som skola tillkomma en sådan förklaring.

Artikel 7.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 5 och 14 i den gemensamma checklagen, föreskriva, att check, som är betalbar å dess område och försedd med påteckningen »icke överlåtbar», ej må betalas till annan än innehavare, vilken mottagit den med detta förbehåll.

Artikel 8.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att bestämma huruvida i andra fall än dem, som avses i art. 6 i den gemensamma checklagen, check må dragas på utställaren själv.

Artikel 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna skall — vare sig den, enligt art. 8 i denna bilaga, utan förbehåll medgiver, att check må dragas på utställaren själv, eller den, enligt art. 6 i den gemensamma checklagen, begränsar dylikt medgivande till checkar, som dragas mellan skilda kontor tillhörande samma utställare — äga att, med avvikelse från nämnda art. 6, förbjuda, att check, som lyder å innehavaren, drages på utställaren själv.

Artikel 10.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 8 i den gemensamma checklagen, medgiva, att check må lyda på betalning hos tredje man, som ej driver bankrörelse.

Artikel 11.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i sin inre lagstiftning icke upptaga art. 13 i den gemensamma checklagen.

Artikel 12.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tillämpa art. 21 i den gemensamma checklagen å checkar ställda till innehavaren.

Artikel 13.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 26 i den gemensamma checklagen, medgiva, att å dess område checkborgen må ingås genom en särskild handling, som anger orten för dess utfärdande.

Artikel 14.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att förlänga den tid, som avses i art. 29 första stycket i den gemensamma checklagen, och att bestämma uppvisningstiderna i vad avser områden, som stå under deras överhöghet eller myndighet.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 29 andra stycket i den gemensamma checklagen, förlänga de tider, som i berörda lagrum föreskrivits för checkar, som äro utställda och betalbara inom olika världsdelar eller inom olika utomeuropeiska länder.

Två eller flera av de Höga kontraherande parterna äga att i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å deras områden, överenskomma om ändring i de tider, som avses i art. 29 andra stycket i den gemensamma checklagen.

Artikel 15.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med hänsyn till stadgandet i art. 31 i den gemensamma checklagen, angiva, vilka inrättningar enligt den inre lagstiftningen skola anses som avräkningskontor.

Artikel 16.

Med avvikelse från art. 32 i den gemensamma checklagen förbehåller sig envar av de Höga kontraherande parterna rätt att i fråga om checkar, som äro betalbara å dess område:

- a) medgiva återkallelse även före uppvisningstidens utgång;
- b) förbjuda återkallelse även efter uppvisningstidens utgång.

Därjämte äger envar av de Höga kontraherande parterna bestämma de åtgärder, som böra vidtagas, då check stulits eller förkommit, och de rättsverkningar åtgärderna skola medföra.

Artikel 17.

Under utomordentliga omständigheter, som hava avseende å kursen på myntet i en av de Höga kontraherande staterna, må denna stat, om den så finner nödvändigt, i fråga om checkar, som äro ställda att betalas inom dess område, stadga avvikelse från den i art. 36 i den gemensamma checklagen givna bestämmelsen om verkan av förbehåll om effektiv betalning i främmande myntslag. Detsamma gäller i fråga om utställande inom statens område av checkar i främmande myntslag.

Artikel 18.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 37, 38 och 39 i den gemensamma checklagen, i sin inre lagstiftning upptaga allenast korsade checkar eller allenast checkar till avräkning; dock skola i sådant fall i utlandet utställda korsade checkar och checkar till avräkning, vilka äro ställda att betalas inom den ifrågavarande statens om-

råde, där behandlas såsom checkar till avräkning respektive såsom korsade checkar.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger därjämte bestämma, vilken beteckning enligt den inre lagstiftningen skall angiva, att en check är att betrakta såsom check till avräkning.

Artikel 19.

Frågan, huruvida checkinnehavare äger särskild rätt till lämnad täckning och vilka verkningar i sådant fall denna rätt medför, faller utanför den gemensamma checklagens område.

Detsamma gäller om alla andra frågor rörande förhållanden, som ligga till grund för checkens utställande.

Artikel 20.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke låta checkrättens bevarande mot utställaren bero av att inom föreskriven tid checken uppvisas till betalning och protest eller därmed likställt bestyrkande äger rum, ävensom att bestämma rättsverkningarna av sådan återgångstalan.

Artikel 21.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i fråga om checkar, som äro ställda att betalas å dess område, föreskriva, att det fastställande av att betalning vägrats, som enligt art. 40 och 41 i den gemensamma checklagen erfordras för bevarande av återgångstalan, må ske allenast genom protest och icke genom åtgärd, som i den gemensamma checklagen därmed likställts.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger därjämte föreskriva, att de förklaringar, som avses i art. 40 n:o 2 och 3 i den gemensamma checklagen, skola införas i ett offentligt register inom den för protest stadgade tid.

Artikel 22.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 42 i den gemensamma checklagen, bibehålla eller införa ett officiellt underrättelseförfarande, bestående däri, att vid verkställande av protest notarie eller annan befattningshavare, som efter landets lag har att upptaga protesten, skall om denna skriftligen underrätta de checkgäldenärer, vilkas adresser äro antingen upptagna på checken eller kända för protestförrättaren eller uppgivna av den, som påkallat protesten. Kostnaderna för sådan underrättelse skola läggas till protestkostnaderna.

Artikel 23.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, i avseende å växlar, som äro såväl utställda som betalbara å dess område, föreskriva, att den ränta, som avses i art. 45 n:o 2 och art. 46 n:o 2 i den gemensamma checklagen, skall

utbytas mot vad som inom denna Höga kontraherande parts område utgör laga ränta.

Artikel 24.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 45 i den gemensamma checklagen, i sin inre lagstiftning upptaga bestämmelse av innehåll, att checkinnehavare, som gör gällande återgångskrav, kan fordra checkprovision till belopp, som fastställs i sagda lagstiftning.

Enahanda bestämmelse må, med avvikelse från art. 46 i den gemensamma checklagen, givas i fråga om den, som, efter att hava inlöst check, återkräver dess belopp hos någon, som i förhållande till honom har att svara för checken.

Artikel 25.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma att, när checkfordran preskriberats eller checkrätt gått förlorad genom försummelse i checkförfarandet, på denna Höga kontraherande parts område skall kvarstå krav mot utställare, som ej lämnat täckning, eller mot utställare eller överlåtare, som gjort obehörig vinst.

Artikel 26.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att i sin lagstiftning fastställa de omständigheter, som medföra, att preskription av checkfordran, som dess domstolar hava att pröva, avbrytes eller under viss tid icke löper.

Det står de övriga Höga kontraherande parterna fritt att bestämma, under vilka förutsättningar de vilja tillerkänna sådana omständigheter verkan. Dessamma gäller frågan om vad slags anhängiggörande av anspråk skall anses bilda utgångspunkt för sådan preskription, som avses i art. 52 andra stycket i den gemensamma checklagen.

Artikel 27.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att, i fråga om checks uppvisande till betalning och andra åtgärder med avseende å check, vissa söckendagar skola likställas med helgdagar.

Artikel 28.

Envar av de Höga kontraherande parterna har rätt att i undantagsfall meddela bestämmelser av allmän art, innebärande förlängning av såväl betalningstiden som tiden för åtgärder till bevarande av återgångskrav.

Artikel 29.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att, för tillämpning av den gemensamma checklagen, bestämma, vad med bank skall förstås

och vilka personer och inrättningar, som, med hänsyn till arten av deras verksamhet, skola likställas med banker.

Artikel 30.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att från tillämpningen av den gemensamma checklagen helt eller delvis undantaga postcheckar och sådana särskilda checkar, som utfärdas av sedelbanker, offentliga kassor eller offentliga kreditanstalter, i den mån dylika checkar utgöra föremål för särskilda bestämmelser.

Artikel 31.

Envar av de Höga kontraherande parterna utfäster sig att erkänna de bestämmelser, som av någon annan bland dem meddelas på grund av art. 1—13, 14 första och andra styckena, 15 och 16, 18—25, 27, 29 och 30 i denna bilaga.

Protokoll till konventionen om gemensam checklag.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen om gemensam checklag hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. VI första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdad i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

Konvention
för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område
(med protokoll).

som finna önskvärt att genomföra regler för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava delgivit varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Art. 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig att, för lösande av här nedan omnämnda lagkonflikter rörande checkar, tillämpa de regler, som angivas i här följande artiklar.

Art 2.

En persons behörighet att ingå checkförbindelse varde prövad efter lagen i det land han tillhör. Skulle i nämnda lag ett annat lands lag förklaras skola äga tillämpning, lände denna senare lag till efterrättelse.

Är någon, enligt lag, som sålunda skall gälla, obehörig att ingå checkförbindelse, varde han ändock för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom ett land, enligt vars lag han därtill ägde behörighet.

Envar av de Höga kontraherande parterna står öppet att vägra erkänna en checkförbindelse, som ingåtts av någon dess medborgare under sådana omständigheter, att den endast på grund av nästföregående stycke skulle anses giltig inom de övriga Höga kontraherande parternas område.

Art. 3.

Lagen i det land, där checken är betalbar, avgör, å vilka personer check må dragas.

Saknar enligt förenämnda lag handlingen giltighet såsom check på den grund att den utställts på person, på vilken check icke må dragas, vare checkförbindelser, som å checken tecknas i land, vars lagstiftning icke uppställer dylikt förbud, det oaktat giltiga.

Art 4.

I fråga om checkförbindelses form skall lagen i det land, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse; dock vare tillfyllest att lagen å den ort, där checken skall betalas, iakttagits.

Där, på grund av vad sålunda är sagt, checkförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit i visst annat land, där förbindelse senare åtecknats checken, må den tidigare förbindelsens felaktiga form ej medföra, att den senare förbindelsen anses ogiltig.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att checkförbindelse, som någon dess medborgare utomlands åtager sig, och som i fråga om formen uppfyller fordringarna i dess egen lagstiftning, skall inom dess område vara gällande emot annan dess medborgare.

Art 5.

Verkan av checkförbindelse bedömes enligt lagen i det land, där förbindelsen undertecknats.

Art. 6.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga checkgäldenärer beräknas efter lagen å den ort, där checken utställdes.

Art. 7.

Enligt lagen i det land, där check är betalbar, skall bedömas:

1) om checken måste vara betalbar vid uppvisandet eller om den må utställas att betalas viss tid efter uppvisandet, samt verkan därav att checken date-rats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet;

2) uppvisningstiden;

3) om checken må godkännas, certifieras, bekräftas eller viseras samt verkan av påskrift härom;

4) huruvida checkinnehavare må fordra betalning, som täcker allenast en del av checksumman, och om han är pliktig att mottaga sådan betalning;

5) om checken må korsas eller förses med påteckningen »till avräkning» eller motsvarande uttryck samt verkningarna av att den korsas eller förses med dylik påteckning;

6) om innehavaren äger särskild rätt till täckningen och beskaffenheten av sådan rätt;

7) om utställaren må återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärd till förhindrande av dess betalning;

8) vilka åtgärder må vidtagas i händelse checken förkommer eller stjäles;

9) om protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer.

Art. 8.

Beträffande sättet för upptagande av protest och tiden, inom vilken den bör upptagas, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av check, lände till efterrättelse lagen i det land, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, bör verkställas.

Art. 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tilllämpa de i förevarande konvention givna regler i vad angår:

1) checkförbindelse, som ingåtts utanför de Höga kontraherande parternas områden;

2) lagstiftning i stat, som ej anslutit sig till konventionen, när enligt de i konventionen antagna regler sådan lagstiftning skulle vara tillämplig.

Art 10.

Bestämmelserna i denna konvention skola ej äga tillämpning å checkar, som utgivits före konventionens ikraftträdande.

Art 11.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall anses tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Art. 12.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Art. 13.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Art 14.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädade i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 12 och 13, skall

generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnått.

Art. 15.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 14 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Ar. 16.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den förbundsmedlem eller utom förbundet stående stat, å vars vägnar den kommit till stånd.

Art. 17.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Art. 18.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konven-

tionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara, att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Art. 19.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Protokoll.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen för lösende av vissa lagkonflikter på checkrättens område hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 15 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spørsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

Konvention rörande stämpel å checkar (med protokoll).

som finna önskvärt, att vissa till stämpellagstiftningen hörande spörsmål, som beröra checkar, bliva reglerade, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava avlämnat sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig att, så framt ej deras nuvarande lagstiftning sådant innehåller, ändra denna därhän, att å alla områden, som äro ställda under deras överhöghet eller myndighet och å vilka denna konvention äger tillämpning, giltigheten av checkförbindelse eller utövandet av rätt, som grundas å sådan förbindelse, icke skall göras beroende av att bestämmelserna om stämpel å check iakttagas.

De äga dock stadga, att med sådan rätts utövande skall anstå, till dess stämpelbelopp och böter, som må vara stadgade för försummelse att åsätta stämpel, blivit erlagda. De äga ock bestämma, att den egenskap av omedelbart exekutorisk handling, som enligt deras lagar tillkommer check, skall vara underkastad det villkor, att stämpelskatt redan vid checkens tillkomst blivit behörigen erlagd i enlighet med gällande lagstiftning.

Artikel 2.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Artikel 3.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördörligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel 4.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avläten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel 5.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och bära bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädare i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 3 och 4, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel 6.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 5 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 7.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den Höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel 8.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds ge-

neralsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel 9.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmåles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara, att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 10.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädna å konferensen.

Protokoll.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen rörande stämpel å checkar hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 5 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Slutakt till konferensens andra session.

Regeringarna i — — — — — hava,

 efter antagande av den inbjudan, som på grund av Nationernas förbunds råds beslut av den 14 juni 1929 riktats till dem att delta i en internationell konferens för åstadkommande av enhetlighet på växel- och checkrättens område (andra sessionen),

till delegerade, tekniska rådgivare och sekreterare utsett:

 vilka sammanträtt i Genève den 23 februari 1931 — — — — —.

På grundval av överläggningar, som återgivas i sammanträdesprotokollen, har konferensen utarbetat följande tre konventioner jämte till desamma hörande protokoll:

1. Konvention om gemensam checklag.

2. Konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område.
 3. Konvention rörande stämpel å checkar.
- Konferensen har tillika framlagt följande önskemål:

I.

Till förebyggande av att den gemensamma checklagen varder antagen i texter, som innebära olika översättning till ett och samma språk, uttalar konferensen den önskan, att stater, som äga samma officiella språk, måtte i samförstånd åvägbringa officiell översättning av lagen.

II.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna ömsesidigt meddela varandra förteckning å officiella helgdagar och andra dagar, då betalning icke kan krävas i de särskilda länderna.

III.

Konferensen uttalar likaledes det önskemål, att de stater, som biträtt konventionen om gemensam checklag, måtte ömsesidigt meddela varandra lydelsen av de viktigaste rättsliga avgöranden, som på konventionens grundval träffats inom de särskilda länderna.

IV.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna måtte undersöka möjligheten att i sina lagar införa förbud mot användande av ordet »check» eller det ord, som enligt landets språk däremot svarar, å handlingar, å vilka bestämmelserna i konventionen om gemensam checklag icke i allo äga tillämpning.

Konferensen gör likaledes det i Rom verkande internationella institutet för enhetlig lagstiftning på privaträttens område uppmärksam på betydelsen av denna fråga.

V.

Konferensen fäster Nationernas förbunds råds uppmärksamhet på det stora intresse det skulle erbjuda, om förbundets sekretariat periodiskt utgäve en samling omfattande de lagar, som utfärdas i anledning av de på växel- och checkrättens område slutna konventionerna, ävensom annat officiellt material rörande växlar och checkar, särskilt domar meddelade av de särskilda ländernas högsta domstolar.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna slutakt.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall genom förbundets generalsekreterare tillställas samtliga medlemmar av förbundet och alla utom förbundet stående stater, som varit inbjudna till konferensen.

B) att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förslag ej kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, måtte för sin del antaga följande förslag till

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Checklag.

Härigenom förordnas som följer:

1 kap.

Om utställande av check och om checkens form.

1 §.

Check skall innehålla:

- 1) benämningen check, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;
- 2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp (checksumma);
- 3) namnet å den, som skall infria checken (trassat, här nedan benämnd trassatbanken);
- 4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;
- 5) uppgift å dag och ort för checkens utställande; samt
- 6) underskrift av den, som utställer checken (utställare, trassent).

2 §.

Handling, vari saknas något av vad check skall enligt 1 § innehålla, vare ogiltig såsom check, där ej annat följer av vad nedan i denna paragraf sägs.

Är ej ort, där betalningen skall erläggas, särskilt angiven, men har vid trassatbankens namn viss ort blivit utsatt, gälle den såsom betalningsort. Äro flera orter utsatta vid bankens namn, vare checken betalbar å den ort, som är först utsatt.

Saknas ortsuppgift, som nu är sagd, och är betalningsorten ej heller på annat sätt angiven i checken, vare denna betalbar å den ort, där trassatbanken har sitt huvudkontor.

Check, vari orten för utställandet ej är nämnd men ort är vid utställarens namn utsatt, skall anses vara där utställd.

3 §.

Check må ej dragas på annan än bank. Sker det, gälle handlingen ej såsom check.

4 §.

Utställare av check skall hos trassatbanken äga ett mot checksumman sva-

4 §.

Utställare av check skall hos trassatbanken äga ett mot checksumman sva-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

rande tillgodohavande, varöver han, på grund av uttrycklig överenskommelse eller eljest föreliggande omständigheter, äger förfoga medelst check. Om straff för den, som till annans förfång utan sådan täckning utställer check, stadgas i strafflagen.

(Utskottets förslag.)

rande tillgodohavande, varöver han, på grund av uttrycklig överenskommelse eller eljest föreliggande omständigheter, äger förfoga medelst check. Om straff för den, som till annans förfång utan sådan täckning utställer check, stadgas i 74 §.

5 §.

Check må lyda på betalning:
till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den är »till order»;

till viss man, med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck; eller
till innehavaren.

Är check ställd till viss man med tillägg av orden »eller till innehavaren» eller motsvarande uttryck, gälle den såsom betalbar till innehavaren.

Check, som icke anger, till vem betalningen skall ske, vare ock betalbar till innehavaren.

6 §.

Check må lyda å utställarens egen order.

Den må dragas för tredje mans räkning.

Den må ej dragas på utställaren själv; dock må check, som ej är betalbar till innehavaren, dragas mellan skilda kontor av samma bank.

7 §.

Innehåller check bestämmelse om ränta, vare den bestämmelse ogill.

8 §.

Check må lyda på betalning hos annan bank än trassatbanken, antingen å ort, där trassatbanken driver sin rörelse, eller å annan ort.

9 §.

Är checksumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är checksumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, checken endast för den minsta summan.

10 §.

Finnes underskrift å check vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå checkförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga checkgäldenärer likväl för sina förbindelser.

11 §.

Har någon tecknat sitt namn å check såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för checkförbindelsen men njute, där han infriar checken, samma rätt, som skulle tillkommit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin behörighet.

12 §.

Utställare svare för checkens betalning. Har han gjort förbehåll om att vara fri från dylik ansvarighet, vare det förbehåll utan verkan.

13 §.

Har check, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot checkinnehavaren, med mindre han vid checkens förvärvande var i ond tro eller förför med grov vårdslöshet.

2 kap.

Om överlåtelse av check (indossament).

14 §.

Check, som är ställd till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den gäller »till order», må medelst påskrift överlätas till annan (indossatarie).

Check, som är ställd till viss man med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må ej överlätas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Check må överlätas även till utställaren eller till tidigare överlåtare eller till någon, som å checken tecknat borgen. Sådan innehavare äge ånyo överlåta checken.

15 §.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

Överlåtelse, som avser en del av checksumman, vare ogill.

Överlåtelse, som tecknas av trassatbanken, vare jämväl ogill.

Överlåtelse till innehavaren gälle såsom överlåtelse in blanco.

Överlåtelse till trassatbanken gälle blott såsom kvitto, utan så är att banken har flera kontor och överlåtelsen skett till annat kontor än det, å vilket checken dragits.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

16 §.

Överlåtelse skall tecknas å själva checken eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem checken överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelsen, för att gälla, vara tecknad å checkens baksida eller på vidhäftat blad.

17 §.

Genom överlåtelse varda alla av checken härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge checkinnehavaren:

- 1) ifylla den med sitt eller annans namn;
- 2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person; eller
- 3) överlåta checken till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

18 §.

Den, som å check tecknat överlåtelse, vare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, ansvarig för checkens betalning.

Han äge förbjuda, att checken ånyo överlåtes; gör han det, vare fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

19 §.

Har någon i händer en check, som enligt 14 § första stycket gäller till order, skall han anses som rätt innehavare av checken, så framt han styrker sin rätt till denna genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som undertecknat den senare, anses hava förvärvat checken genom överlåtelsen in blanco.

20 §.

Har överlåtelse tecknats å check, som lyder på betalning till innehavaren, svare den, som tecknat överlåtelsen, enligt vad nedan stadgas angående återgångstalan, men checken gälle, oavsett överlåtelsen, såsom betalbar till innehavaren.

21 §.

Har check för någon förkommit, på vad sätt det vara må; är checken ställd till innehavaren eller styrker den, som fått checken i händer, sin rätt på sätt i 19 § sägs, vare han ej pliktig att lämna checken ifrån sig, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förför med grov vårdslöshet.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

22 §.

Den, mot vilken talan på grund av check göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda förhållande till utställaren eller till föregående checkinnehavare, med mindre innehavaren vid checkens förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

23 §.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag (prokuraindossament), äge innehavaren av checken att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny procuraöverlåtelse.

Checkgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot checkinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtaren.

Uppdrag, som innefattas i procuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtaren dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

24 §.

Överlåtelse, som tecknas efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller efter utgången av den för checkens uppvisande till betalning bestämda tid, äge ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å checken överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, såframt ej annat styrkes, anses hava tillkommit, innan protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller tiden för checkens uppvisande gått till ända.

3 kap.

Om bekräftande av check.

25 §.

Har trassatbank försett check med undertecknad påskrift, som giver anledning till antagande, att checken kommer att av banken betalas (»bekräftas», »certifieras», »noteras», »viseras» eller dylikt), eller har banken anbragt sin blotta firmateckning å checkens framsida, och varder checken uppvisad till betalning inom tid, som är stadgad i 29 §, vare banken pliktig att infria checken.

Tecknas av trassatbanken påskrift, som innefattar förpliktelse att även efter utgången av den i 29 § stadgade tid infria checken, vare verkan av påskriften dock ej annan än i första stycket sägs.

Infrias ej checken, äge innehavaren, jämväl där han är utställare, att på grund av checken omedelbart av trassatbanken kräva att utbekomma allt, som skall gäldas jämlikt 45 och 46 §§.

*(Kunngl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

4 kap.

Om checkborgen (aval).

26 §.

För betalning av checksumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst checkborgen (aval). Sådan borgen må lämnas såväl av checkgäldenär som av tredje man, dock icke av trassatbanken.

Checkborgen skall tecknas å checken eller ett därvid häftat blad. Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen. Checkborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å checkens framsida, dock icke av utställaren. Checkborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift här- om skall den anses ingången för utställaren.

27 §.

Den, som tecknat checkborgen, svare lika med den, för vilken borgen in- gåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har checkborgesman infriat check, inträde han i den rätt checken medför mot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av chec- ken äro ansvariga i förhållande till denne.

5 kap.

Om uppvisande och betalning av check.

28 §.

Check vare betalbar vid uppvisandet. Varje häremot stridande bestämmelse är ogill.

Check, som uppvisas till betalning före den dag, då den anges vara ut- ställd, vare betalbar å uppvisningsdagen.

29 §.

Check skall uppvisas till betalning inom tjugu dagar eller, om checken är ut- ställd i något utom Europa beläget land, som ej gränsar till Medelhavet, inom sjuttio dagar.

Tid, som i första stycket sägs, skall räknas från den dag, som i checken är angiven såsom utställningsdag.

30 §.

Har check dragits mellan två orter med olika tidräkning, skall vid upp- visningstidens bestämmande checken anses utställd den dag, som enligt be- talningsortens tidräkning motsvarar utställningsdagen.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

31 §.

Inlämnas check å avräkningskontor (clearing house), gälle det såsom uppvisande till betalning.

32 §.

Har utställaren meddelat trassatbanken, att han återkallar checken, är banken icke, med mindre annat följer av 25 §, berättigad att erlægga betalning.

Trassatbanken äge även efter uppvisningstidens utgång infria checken, så länge den ej blivit återkallad.

Om straff för den, som före uppvisningstidens utgång utan skälig anledning till checkinnehavarens förfång återkallar check eller förfogar över täckningen, stadgas i strafflagen.

Om straff för den, som före uppvisningstidens utgång utan skälig anledning till checkinnehavarens förfång återkallar check eller förfogar över täckningen, stadgas i 74 §.

33 §.

Dör utställare av check, eller förlorar han förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, inverkar detta ej å checkens giltighet.

34 §.

Då check infrias, varde, där trassatbanken det äskar, checken utlämnad till banken med därå av innehavaren tecknat kvitto.

Checkinnehavare må ej vägra att mottaga betalning, som täcker allenast en del av checksumman.

Sker sådan betalning, skall, om trassatbanken det begär, anteckning därom göras å checken och särskilt kvitto lämnas.

35 §.

Vid infriande av check, som enligt 14 § första stycket gäller till order, vare trassatbanken pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

36 §.

Är check ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må, intill uppvisningstidens utgång, betalning i stället erläggas i landets mynt efter värdet å betalningsdagen. Erläggas ej betalning vid checkens uppvisande, äge innehavaren kräva, att den erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter uppvisningsdagens eller betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att checksumman skall beräknas efter en i checken angiven kurs.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

Förestående regler äge ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är checksumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där checken utställts, och det, där den skall betalas, skall det å betalningsorten gällande myntslag antagas vara avsett.

6 kap.

Om korsad check.

37 §.

Utställare eller innehavare av check må korsa densamma med den verkan, som nedan i 38 § sägs.

Korsning verkställes genom anbringande av två jämnlöpande streck å checkens framsida.

Korsning kan vara allmän eller särskild. Korsningen är allmän, då den består av allenast de två strecken, eller då mellan dessa ordet »bank» eller motsvarande uttryck anbragts; den är särskild, då namnet å en bank utsatts mellan strecken.

Allmän korsning må ändras till särskild korsning men särskild korsning icke till allmän.

Utstrykes korsningen eller namnet å banken, vare det ogillt.

38 §.

Check med allmän korsning må trassatbanken betala allenast till bank eller till kund hos trassatbanken.

Check med särskild korsning må trassatbanken betala allenast till den namngivna banken eller, om denna är trassatbanken själv, till en av sina kunder. Den namngivna banken må dock inkassera checken genom en annan bank.

Bank må endast av kund eller av annan bank förvärva korsad check och må ej för andra än de nu nämnda inkassera sådan check.

Check med flera särskilda korsningar må ej av trassatbanken infrias, med mindre fråga är om två dylika korsningar och den ena avser inkassering genom avräkningskontor.

Bank, som åsidosätter vad i denna paragraf är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

39 §.

Där check, som är utställd utom riket, är tvärs över framsidan försedd med påteckningen »blott till avräkning» eller motsvarande uttryck, skall vad om korsad check är stadgat äga tillämpning.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

7 kap.

Om återgångstalan (regress) för bristande betalning.

40 §.

Varder check, som i rätt tid uppvisats, ej infriad, äge innehavaren väcka återgångskrav mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer, sedan betalningens uteblivande styrkts:

- 1) genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest);
- 2) genom en av trassatbanken å checken tecknad, daterad förklaring, varidagen för uppvisandet angives; eller
- 3) genom en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring, som utvisar, att checken dit inlämnats i rätt tid men icke infriats.

41 §.

Protest eller därmed likställt bestyrkande skall verkställas före uppvisningstidens utgång.

Om uppvisandet ägt rum å uppvisningstidens sista dag, må protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum påföljande söckendag.

42 §.

Har betalning uteblivit, åligger det checkinnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å checken, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest eller därmed likställt bestyrkande ägde rum eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å checken, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare, till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits checkgäldenär, skall inom samma tid enahanda underrättelse meddelas den, som må hava för honom ingått checkborgen.

I händelse överlåtare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlåtare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av checken.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Försummelse att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medföre ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till checksumman.

43 §.

Utställare, överlåtare eller checkborgesman äge, genom att å checken insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga checkinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa checken inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i 42 § sägs. Den, som mot checkinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla checkgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av checkborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit verkställa protest eller därmed likställt bestyrkande, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller checkborgesman, må, där protest eller därmed likställt bestyrkande ändock ägt rum, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje checkgäldenär.

44 §.

Checkgäldenärer vare i förhållande till innehavaren ansvariga, en för alla och alla för en.

Checkinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot envar för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje checkgäldenär, som infriat checken.

Har talan anhängiggjorts mot en av checkgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan checkgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

45 §.

Checkinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

- 1) den ej erlagda checksumman;
- 2) ränta efter sex för hundra om året från uppvisningsdagen; samt
- 3) ersättning för kostnader för protest eller därmed likställt bestyrkande, utgifter för underrättelser, som avses i 42 §, ävensom andra kostnader.

46 §.

Den, som inlöst check, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för checken, bekomma:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

- 1) hela det belopp han själv betalt;
- 2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen; samt
- 3) ersättning för egna utgifter.

47 §.

Varje checkgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma checken jämte protesten eller det därmed likställda bestyrkandet och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst checken, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelse.

48 §.

Kan uppvisande av check eller ock protest eller därmed likställt bestyrkande ej inom behörig tid äga rum på grund av lagbud, som utfärdats inom eller utom riket, eller annat oöverstigligt hinder (force majeure), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Innehavaren av checken vare pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å checken, samt att om denna underrättelse göra anteckning å checken eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i 42 § tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa checken till betalning samt, om så erfordras, upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Fortfar hindret längre än femton dagar efter den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å checken, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest eller därmed likställt bestyrkande föregått.

Händelse, som berör allenast checkinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit checkens uppvisande eller föranstaltande av protest eller därmed likställt bestyrkande, skall ej anses såsom hinder, varom i denna paragraf sägs.

8 kap.

Om duplett av check.

49 §.

Den, som vill draga check gällande till order eller till viss man och betalbar utom riket, må utställa checken i flera lika lydande exemplar. Varje exemplar skall innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro exemplaren ej sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig check.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

50 §.

Infriande av ett checkexemplar medföre frihet från vidare betalningsskyldighet för checken, ändå att förbehåll ej träffats att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa; dock svare trassatbanken efter ty i 25 § sägs för varje exemplar, som är försett med bankens bekräftelse och icke till banken återställts.

Överlåtare, som till olika personer överlåtit exemplar av checken, så ock annan, som senare överlåtit checkexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

9 kap.

Om ändringar i check.

51 §.

Har check undergått ändring i texten, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å checken, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å checken, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

10 kap.

Om checks preskription.

52 §.

Fordran, som tillkommer checkinnehavare mot överlåtare, utställaren och övriga checkgäldenärer, vare preskriberad sex månader från utgången av uppvisningstiden.

Har checkgäldenär inlöst checken, preskriberas hans fordran mot övriga checkgäldenärer sex månader från den dag, då han själv inlöste checken eller mot honom vidtogs åtgärd, som i 53 § sägs.

53 §.

Checkpreskription avbrytes genom:
delgivning av stämning till svensk domstol;
checkfordringens åberopande för kvittning vid sådan domstol;
fordringens bevakning i gäldenärens här i riket anhängiga konkurs; eller
dess anmälände under här i riket pågående ackordsförhandling utan konkurs.

Genom checkfordrans anhängiggörande vid domstol i främmande stat avbrytes preskription, där gäldenären har hemvist i den staten eller, utan invändning mot domstolens behörighet, inställer sig i målet eller personligen erhållit del av stämningen. Lika med checkfordrans anhängiggörande vid utländsk domstol anses underrättelse, som i rättegång vid sådan dom-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

stol enligt där gällande lag gives om rättegången (litis denuntiatio). Har i främmande stat fordringen bevakats i checkgäldenärs konkurs eller anmälts under ackordsförhandling utan konkurs, vare preskription däri-genom avbruten, där checkgäldenären vid konkursens eller ackordsförhand-lingens början hade hemvist i den främmande staten. Checkfordrans åbero-pande för kvittning vid utländsk domstol medföre ock avbrott i preskription.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits, men avbrottet gälle till fördel för alla checkgäldenärer, vilka föregå den, som vidtagit åtgärden.

Har preskription avbrutits, men varder det mål eller ärende, vari checkkra-vet gjorts gällande, ej fört till slut, skall ny preskriptionstid begynna att löpa från den dag, då målet eller ärendet sist av rätten handlades.

Möter för vidtagande av åtgärd för preskriptionens avbrytande hinder, som i 48 § sägs, vare checkrätten bevarad, därest åtgärden företages inom en månad efter hindrets upphörande.

11 kap.

Allmänna bestämmelser.

54 §.

Såsom bank anses i denna lag, förutom envar som äger driva bankrörelse, jämväl bolag eller annan inrättning, som enligt Konungens särskilda medgi-vande må tillhandagå med hållande av checkräkning.

55 §.

Checks uppvisande till betalning samt upptagande av protest må äga rum allenast å söckendag.

Då den sista dagen av stadgad tid för vidtagande av åtgärd beträffande check, särskilt dennas uppvisande till betalning eller verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, är söndag eller annan allmän helgdag, varde tiden utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräkning skola mellanliggande helgdagar medräknas.

56 §.

Vid beräkning av tid, inom vilken enligt denna lag åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Uppskovsdagar äge enligt denna lag ej rum.

57 §.

Är checkfordran preskriberad, eller har checkrätten gått förlorad genom för-summelse att företaga någon för dess bevarande föreskriven handling, stånde dock checkinnehavaren öppet att, såsom i vanligt skuldfordringsmål, hos check-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

gäldenär utsöka vad denne till fordringsägarens skada skulle vinna, där fordringen förfölle; och skall, i saknad av utredning om annat förhållande, utställaren anses till fordringsägarens skada göra vinst, motsvarande checksumman, där fordringen förfaller.

12 kap.

Om förhållandet till främmande lag.

58 §.

Svensk medborgares behörighet att ingå checkförbindelse varde, ändå att han ej här i riket hade hemvist eller att förbindelsen är ingången utom riket, bedömd efter svensk lag.

Utländsk medborgares behörighet att ingå checkförbindelse varde bedömd efter lagen i den stat han tillhör. Innehåller nämnda lag, att en annan stats lag skall tillämpas, lände det till efterrättelse.

Är enligt lag, som sålunda skall gälla, utländsk medborgare obehörig att ingå checkförbindelse, vare han ändock här i riket för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom en stat, enligt vars lag han var därtill behörig.

59 §.

Frågan å vem check må dragas varde bedömd enligt lagen i den stat, där checken skall betalas; dock vare check, som utställts i annan stat, ej i något fall ogiltig på den grund att den dragits å någon, som enligt nämnda lag ej kan vara trassat.

Är enligt vad i första stycket sägs handling ogiltig såsom check, inverkar detta ej på giltigheten av förbindelse, som å handlingen tecknas i stat, enligt vars lagstiftning den, å vilken checken dragits, skulle kunnat vara trassat.

60 §.

I fråga om checkförbindelses form skall lagen i den stat, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse; dock vare i varje händelse tillfyllest, att lagen å betalningsorten blivit iakttagen.

Där, på grund av vad nu är sagt, checkförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit i viss annan stat, där förbindelse senare åtecknats checken, må den tidigare förbindelsens ogiltighet ej medföra, att även den senare anses ogiltig.

61 §.

Rättsverkningarna av checkförbindelse skola, där ej här nedan annorledes stadgas, bedömas enligt lagen i den stat, där förbindelsen undertecknades.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

62 §.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga checkgäldenärer beräknas enligt lagen i den stat, där checken utställdes.

63 §.

Enligt lagen i den stat, där check är betalbar, skall bedömas:

1) om checken måste vara betalbar vid uppvisandet eller om den må utställas att betalas viss tid efter uppvisandet samt verkan därav, att checken daterats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet;

2) uppvisningstiden;

3) om checken må godkännas, bekräftas eller viseras samt verkan av påskrift härom;

4) om innehavaren må fordra betalning, som täcker allenast en del av checksumman, och om han är pliktig att mottaga sådan betalning;

5) om checken må korsas eller förses med påteckningen »blott till avräkning» eller motsvarande uttryck samt om verkan av sådan åtgärd;

6) om innehavaren äger särskild rätt till täckningen och beskaffenheten av sådan rätt;

7) om utställaren må återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärd till förhindrande av dess betalning;

8) vilka åtgärder må vidtagas, när checken obehörigen frånhänts innehavaren eller förkommit; samt

9) om protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan mot överlåtare, utställaren eller annan checkgäldenär.

64 §.

Beträffande tiden och sättet för verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av check, gälle lagen i den stat, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, skall verkställas.

65 §.

Skall, efter ty här förut är sagt, i visst mål främmande lag lända till efter rättelse, och är ej innehållet i den främmande lagen för rätten känt, äge rätten förelägga part att i sådant hänseende förebbringa utredning.

13 kap.

Om protest och om rättegång i checkmål.

66 §.

Protest skall upptagas *i stad* av där anställd notarius publicus eller magistratsperson, och *å landet* av landsfiskalen i orten eller av notarius publicus eller

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

magistratsperson från närmaste stad eller av särskild förrättningsman, som må hava av Konungens befallningshavande förordnats. I stad, där magistrat ej finnes, skall särskild förrättningsman vara av Konungens befallningshavande förordnad; och må i sådan stad protest upptagas jämväl av landsfiskalen i orten.

67 §.

Protest skall, där ej annat överenskommits, upptagas å tid, då banken plägar hållas öppen för allmänheten, eller, å dag då banken ej hålles öppen, mellan klockan 9 förmiddagen och 7 eftermiddagen. Är ej någon, som äger att företräda banken, att träffa, må protesten upptagas vid bankens lokal. Beträffande protest av utländsk check, som dragits å annan än bank, gälle vad om växel är stadgat.

I fråga om checks uppvisande till betalning skall vad nu är sagt om protest äga tillämpning.

68 §.

Vid protest skall checken medföras av förrättningsmannen eller någon, som honom åtföljer; och skall anteckning om protesten av förrättningsmannen göras å checken.

69 §.

Över protest skall föras protokoll. I detta skall införas: checken med allt vad därå finnes tecknat; den sökandes påstående; det svar, som gives av den, som protesten gäller, eller anmärkning att svar ej kunnat erhållas eller att han ej kunnat träffas; uppgift på platsen varest och tiden när protesten sker; samt underskrift av förrättningsmannen.

70 §.

Förrättningsman, som vid upptagande av protest medför checken, skall anses bemyndigad att uppbära betalning, med mindre checkinnehavaren meddelat banken, att sådant ej är åsyftat.

71 §.

Checkmål instämnes till domstol, där den, som skall stämmas, har att svara i mål, som angå gäld i allmänhet; dock att, där häradsrätt sålunda är behörig domstol, käranden äger att i stället instämma målet till närmaste rådstuvurätt.

72 §.

Stämning i checkmål skall, där sökanden det äskar, meddelas till samma dag den sökes, om rätten då sitter och svaranden är så till hands, att han kan infinna sig före rättegångstimmens slut.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

73 §.

Dom i checkmål må, utan hinder av att den ej äger laga kraft, verkställas genom utmätning och det utmäta godsets försäljning. Ej må verkställigheten uppehållas därav, att den tappande bjuder säkerhet för vad dömt är.

Den som vunnit må dock ej, innan domen äger laga kraft, lyfta vad honom tilldömt blivit, med mindre han ställer pant eller borgen för återbäring, om domen ändras.

14 kap.

Straffbestämmelser.

74 §.

(Jfr förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen.)

Har någon med uppsåt till annans förfång antingen utställt check utan täckning eller ock, före utgången av den tid, inom vilken av honom utställd check skall uppvisas till betalning, utan skälig anledning återkallat checken eller förfogat över täckningen, straffes med dagsböter eller fängelse i högst ett år, där ej brottet är straffbart enligt 22 kap. 1 § strafflagen.

Har någon av vårdslöshet förfarit på sätt i första stycket sägs, straffes med dagsböter. Äro omständigheterna synnerligen försvärande, må till fängelse i högst sex månader dömas.

75 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer. Med avseende å checkar, som därefter utgivas, skall från den dag checklagen den 24 mars 1898 upphöra att gälla. I fråga om checkar, som därför utgivits, skall gälla vad i sistnämnda lag varit stadgat; dock skola de i den nya lagen givna bestämmelserna om protest och därmed likställt bestyrkande äga tillämpning även å sådana checkar, och varde de i äldre lag meddelade, å checkmål tillämpade föreskrifter om rättegång tillämpliga allenast i mål, som anhängiggjorts före den nya lagens ikraftträdande.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)***Lag om ändrad lydelse av 22 kap.
13 § strafflagen.**

Härigenom förordnas, att 22 kap. 13 § strafflagen skall hava följande ändrade lydelse:

(Jfr förslaget till checklag 74 §.)

13 §.

Fordrar man betalning för gäld, den man vet gulden vara, eller nekar man emot bättre vetande sin hand och förskrivning eller till pantsatt, lånt, lagt eller inlagt gods, eller vad eljest det är, som hörer annan till och man i besittning haver; eller återfordrar man det gods, som blivit till annan utlegt eller förtrott eller lämnat såsom pant eller lån, ändå att man det veterligen återbekommit; eller tager man svikligen åter det gods, man i pant till annan lämnat eller denne eljest under panträtt innehaver; straffes med böter eller fängelse.

Lag samma vare, där man säljer eller annorledes emot vedergällning föryttrar ont för gott, mängt för omängt eller det, varuti man vet fel vara, utan att sådant uppenbara; eller säljer, städjer eller leger tvem ett.

Har någon, med uppsåt eller av vårdslöshet, till annans förfång antingen utställt check utan täckning, varom stadgas i checklagen, eller ock, före utgången av den tid, inom vilken av honom utställd check skall uppvisas till betalning, utan skälig anledning återkallat checken eller förfogat över täckningen, straffes efter ty här förut i i denna paragraf är sagt, där ej brottet är straffbart enligt 1 §.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 20 juni 1905 (nr 38 s. 17) om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål.

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid — — — män.

Med handelsmål förstås i denna lag tvist om anspråk, som grundar sig på köp av lös egendom eller på avtal om inköp eller försäljning i kommission av sådan egendom, dock endast där fråga är om avtal mellan köpmän i och för deras rörelse. Mål, som skall handläggas i den för växelmål eller checkmål eller för tvister i konkurs stadgade ordning, vare ej hänfört till handelsmål. Såsom — — — handelsböcker.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 maj 1918 (nr 294) om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden.

Härigenom förordnas, att 1 § första stycket punkt 2 lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden skall erhålla följande ändrade lydelse:

2. växel- och checkmål;

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

Stockholm den 18 februari 1932.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Akerman*, *Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck*, *Schlyter**, *Bissmark*, *Ohman**, *Jonsson* i Lycksele och *Julin*;

från andra kammaren: herrar *Björkman**, *Lindqvist* i Halmstad, *Olsson* i Rimforsa, *Christenson* och *Sjögren*, fröken *Wellin* samt herrar *Olsson* i Mellerud och *Jonsson* i Risinge.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Lindqvist* i Halmstad och *Sjögren* i fråga om straffet och åtalsrätten vid ouppsatlig checkförbrytelse.